

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№23 (1477) П'ЯТНИЦЯ, 9 червня 2017 РОКУ

ТУРКІВЩИНА ОТРИМАЛА З ОБЛАСНОГО БЮДЖЕТУ БІЛЬШЕ 8 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Минулого тижня відбулася чергова сесія Львівської обласної ради, яка значну увагу приділила фінансовим питанням. Так з обласного бюджету розвитку було розподілено кошти між районами на соціально-культурну сферу, ремонт доріг, пам'яток історії та архітектури.

Приємно, що депутатам обласної ради від Турківщини – Михайлові Дзюдзю, Михайлові Ільницькому та Ігорю Комарницькому – вдалося переконати своїх колег у виділенні значної суми грошей для району. Так на газифікацію с. Присліп виділено 500 тисяч гривень, до того ж 50 тисяч гривень на ці потреби скерувала сесія Турківської районної ради як співфінансування. 200 тисяч гривень передба-

чено на продовження реконструкції старовинної церкви в с. Ісаї. 500 тисяч гривень як співфінансування – на завершення будівництва школи в с. Н.Яблунька, а з державного фонду регіонального розвитку заплановано 5 мільйонів гривень. Таким чином, є надія, що до 1 вересня першу чергу навчального закладу буде здано в експлуатацію. Хоча до повного завершення проекту потрібно ще 28

мільйонів гривень. Також Львівська обласна рада погасила дебіторську заборгованість, що виникла по будівництву школи в с. Н.Яблунька, в сумі 281540 гривень. На будівництво школи в с. Либихора з обласного бюджету виділено 6 мільйонів. 260 тисяч гривень скеровано як співфінансування до 2 мільйонів 200 тисяч гривень з державного фонду регіонального розвитку на будівництво школи в с. Лосинець. Уже найближчим часом розпочнеться й ремонт Лімнянського НВК ім. Романа Мотичака. За виділених 1 мільйон 140 тисяч гривень тут

капітально відремонтують дах, фасад.

До того ж 3 мільйони гривень виділено на ремонт доріг Борина-Боберка, Турка-Ільник та Нижнє Висоцьке-Карпатське.

Слід відзначити, що таке фінансування стало можливим завдяки копіткій спільній праці уже згаданих депутатів обласної ради, депутата Верховної Ради Андрія Лопушанського, Турківської райдержадміністрації та районної ради, в тому числі й депутатського корпусу, який виділив і з районного бюджету необхідні суми для співфінансування. Ну, й звичайно, немаловажним є й те, що керівники області – Олег Синютка та Олександр Ганущин – прихильно ставляться до нашої Турківщини і роблять чимало, щоб вона оновлювалася, ставала все привабливішою для туристів.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Вітаємо із золотим ювілеєм нашого дорогого і люблячого, чуйного і турботливого чоловіка, тата і зятя – Тараса Ярославовича Пазюка.

Ми дякуємо Богу за те, що Він дав нам таку людину, як Ти, з якою знаходимо відчуття дому, затишку, тепла. Дай Боже Тобі в здоров'ї, радості, мирі, гараздах і достатку прожити ще такий же відрізок життя, великого Тобі людського щастя, вічної молодості і Господнього благословення.

50 – не привід для печалі,
50 – це зрілість золота.
Хай до ста, а може ще і далі,
Йдуть не оглядаючись літа.

Хай Тобі Бог пошле здоров'я й сили,
Весна дарує молодості цвіт.

Щоб Ти добро на цій землі творив
З любов'ю в серці ще багато літ.

З повагою – дружина Марія, син Андрій, дочка Людмила та теща Анелія Семенівна.

Було весело усім: і малечі, і дорослим

Минулої неділі, на свято Трійці, в зоні відпочинку «Сонечко» відбулося чудове гамірне свято. Спершу ведуча Аліна Богдан більше трьох годин веселила малечу, організовуючи різноманітні конкурси, вікторини, в яких хлопчики та дівчатка демонстрували свої уміння та вправність, спритність та ерудованість. І не було тут ні переможців, ні переможених. Свято проходило під гаслом «Дружба – понад усе». Щоправда, ніхто не залишився без подарунків. Було на святі багато музики, танців, жартів та гарного, чудового настрою.

Шестеро охочих демонстрували свої вміння у риболовлі. І хоча в цей день великий ставковий трофей не вдалося здобути нікому, проте рекордсмени були. За годину (а саме стільки часу було відведено на змагання рибалок) Назар Михавків зловив 15 карасиків, таким чином, виборов п'єдестал переможця. А приз, який вручив йому організатор святкового заходу Роман Бийк, розділив поміж колегами по риболовлі. Ближче до вечора учасники свята змагалися в конкурсі «Хто швидше вип'є пляшку пива», демонстрували артистичні здібності в караоке. І знову – як серед дітей – перемагала дружба.

Думаю, що на святі не було жодної людини, яка б у цей день не отримала безліч емоцій та доброго настрою. І це стосується як найменших, так і найстарших відвідувачів «Сонечка», яких у цей день було більше двох сотень. Сьогодні ця ошатна зона відпочинку є в принципі єдиним місцем у нашому місті, де можна гарно відпочити.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

**Передплатіть
«БОЙКІВЩИНУ»
на друге півріччя
2017 року**

1 місяць – 10,10 грн.
3 місяці – 29,24 грн.
6 місяців – 55,82 грн.

НАШ ІНДЕКС 68486

Дякую за небайдужість

Іноді й незчуємось, як в сім'ю приходить біда, що вибиває із звичного життєвого ритму, забирає сон та спокій. Нещодавно і до нас прийшло подібне випробування. Медики виявили в нашої двомісячної дитинки серйозну ваду серця й порекомендували терміново провести операцію. Як відомо, для цього потрібно кошти, та чималі. У безнадії, хоча й з вірою, звернувся до всіх небайдужих людей, хто може, по крупинці зібрати кошти. І сьогодні, коли нашому малюнку зробили другу операцію, а попереду нас чекає тривалий реабілітаційний період, хочу щиро подякувати за допомогу депутату Верховної Ради України Андрію Лопушанському, який окрім того, що допоміг мені фінансово, безкоштовно влаштував мене на проживання в одному зі столичних готелів. А його помічники весь час цікавилися й цікавляться, як справи в моєї сім'ї.

Хочу щиро подякувати й директору Турківського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, співзасновнику благодійної організації «Фонд допомоги учасникам АТО та їхнім сім'ям» – Володимирі Хомину, жителю м. Турка Олександрі Кубан, а також турківчанці Іванні Баран, яка сьогодні перебуває в Ізраїлі й звідти надіслала мені грошову допомогу. Дякую всім небайдужим, хто матеріально чи добрим словом підтримує мою родину. Нехай Всевишній обдарує Вас, шановні добродії, своїми ласками і береже Ваші родини.

Руслан Кравчак,
житель с. Верхнє Висоцьке, учасник АТО.

ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ РОБОТОДАВЦІВ
ЗАКАРПАТТЯ, СВІТОВИЙ ЛІДЕР З ВИГОТОВЛЕННЯ
КОМПЛЕКТУЮЧИХ ДЛЯ АВТОМОБІЛІВ, ЗБІЛЬШУЄ КІЛЬКІСТЬ РОБОЧИХ
МІСЦЬ ТА ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ОПЕРАТОРІВ НА ВИРОБНИЦТВО

СВОЇМ ПРАЦІВНИКАМ МИ ПРОПОНУЄМО:

- ПОСЕЛЕННЯ В М.УЖГОРОД В КАМПУСАХ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТИПУ
- СТАБІЛЬНУ ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ – ВІД 6000
ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ
- Офіційне працевлаштування
- Смачні обіди за пільговими цінами

- Безкоштовне транспортування щодня
- Двічі на місяць безкоштовне
транспортування у м.Турка
- Безкоштовне медичне страхування
- Професійний та кар'єрний ріст

ЗМІНИ СВОЄ ЖИТТЯ НА КРАЩЕ! Ужгородський район, с. Минай, вул. І.Туряниць, 7
Телефонуйте: +3(0312) 42 90 41, 095 9 428 428, 0 800 500 736.

YAZAKI

ВМІЄМО, ЗНАЄМО, ЗМОЖЕМО

Разом ми зобов'язані провести на найвищому організаційному рівні Шості Всесвітні бойківські фестивали

До початку Шостих Всесвітніх бойківських фестивалів залишилось досить мало часу. Як відомо, вони мають відбутися від 2 до 6 серпня 2017 року в Турківському та сусідніх до нього районах Львівської області, під гаслом: «Всесвітні Бойківські фестивали – у розбудові Української держави».

Координаційний центр з підготовки фестивалів активно проводить роботу із залучення людей, громадських організацій та установ до проведення свят. Щосереди в РНД проводяться засідання з обговорення різних питань. А нещодавно відбулося засідання і в голови РДА Олександра Лабецького з приводу підготовки до фестивалів. Готується розпорядження та відповідні доручення. Сесія Турківської районної ради виділила нам 25 тис. гривень. За це ми дякуємо голові районної ради Володимиру Лозюку.

Координаційним центром було розіслано і роздано листи – прохання до керівників організацій створити належні умови для прийому людей на час перебування як у м.Турка, так і в селах району. На 1 червня до нас мали надійти письмові відповіді, що уже зроблено із впорядкування території, зокрема на автозаправках, де немає ні води для миття рук, ні відповідних убиралень. Таке ж становище на автобусній станції. На залізничному вокзалі немає внутрішньої убиральні, та й вулична є у занедбаному стані. А в м.Турка також потрібно довести до ладу міську убиральню, відремонтувати міські дороги до автостанції. На жаль, ніяк не вирішується питання з розширення в нашому місті народного музею «Бойківщина». Експонатів є багато, а розмістити їх ніде. Це є дуже великим недоліком, адже ми вважаємо центром Бойківщини.

Вірю і надіюся, що жителі міста Турка та сіл району з розумінням поставляться до підготовки фестивалів, і кожен вкладе свою працю в розбудову нашого краю. Адже фестивали – це є наш вагомий бренд як району, області, так і відродження Української держави.

Ось недавно зробив заявку на участь у фестивалях колектив із Сербської республіки – в складі 32-ох осіб. Добре, що при практичній допомозі громадського активіста Івана Макарика ми зустрілись в м.Дрогобич із керівником ТЗОВ «Надрагідробудмаш» Андрієм Дулібняком, який добре відгукнувся про приїзд на фестивали людей із Сербії, дав слово і перетелефонував у Сербію до керівника колективу, що для поїздки виділить автобус та забезпечить проживання делегації в Дрогобицькому готелі. Це вже буде фактична допомога, за це йому дякую. Недавно в мене відбулася також зустріч на черговій конференції літераторів у м.Самбір літературного об'єднання «Письменники Бойківщини» з приводу підготовки та проведення в рамках фестивалів літературного конкурсу ім. М.Зубрицького, уродженця с.Кіндратів.

Ми написали та відправили листи, розроблені матеріали, щоб створили оргкомітети щодо підготовки фестивалів у Львівській, Закарпатській, Івано-Франківській областях та інших районах, де кучно проживають українці-бойки. Хоча живе спілкування з людьми на менш важливе, а тому виникає нагальна потреба у виїздах та зустрічах на місцях.

Буквально минулого тижня члени координаційного центру змогли виїхати спочатку у Сколівський район, де ми (я і Іван Ференц) мали ділову і конструктивну зустріч із першим заступником голови РДА Ярославом Денілевичем та заступником голови РДА Василем Білинцем, а також з керівниками районних відділів культури і туризму та освіти. Відбулася зустріч з керівником програми проведення заходу на фестивалях «Український родовід» – нашого цвіту по всьому світу – Михайлом Височанським.

Також ми мали змогу поїхати до пам'ятника Петру Яцику в с.В.Синьовидне, де буде відбуватися, в рамках фестивалів, захід – засідання круглого столу зі вшанування пам'яті успішного українського бізнесмена і мецената Петра Яцика – вихідця з цього села. Проживаючи у Канаді, він за власний кошт в м.Київ заснував конкурс серед учнів шкіл України, що діє і тепер.

Повертаючись на Турківщину, ми заїхали до сільського голови с.Мохнате Олега Павка та завідувача Народного дому с.Матків Олега Ляха, з якими розробили сценарій проведення духовного та культурологічного заходу зі збереження пам'ятки культури біля церкви села Матків, яка знаходиться під захистом ЮНЕСКО.

Відвідали в цей день і сироварню в с. Н.Гусне, продукцію якої також потрібно включити в програму фестивалів на тему: «Розвиток кооперації та кредитних спілок на Бойківщині».

Цікаві ділові зустрічі відбулися з керівником Старосамбірського району, зокрема головою РДА Орестом Бойком, заступником голови районної ради Миколою Мартичем, редактором газети «Прикарпаття», головою осередку філії МГО «СКБ» Ігорем Макаром, керівником

відділу культури і туризму Петром Юрчиком та представниками відділу освіти. Йшлося про участь району в програмі фестивалів та проведення заходів у монастирі «Лаврів», де нами на попередніх фестивалях було встановлено художньо-меморіальну таблицю Князю Леву, та в с.Мшанець, де 30 років був настоятелем храму М.Зубрицький.

2 червня ми мали розширене засідання МГО «Світовий Конгрес Бойків» у залі Львівського інституту народознавства НАН. Дякуємо за надання приміщення директору, академіку, професору Стефану Павлюку. Степан Петрович буде проводити під час фестивалів науково-практичну конференцію «Історичний, духовний, культурний та соціально-економічний розвиток Бойківщини: минуле, сучасність та майбутнє».

На засідання прибуло немало людей, як львів'ян, так і гостей з Києва – наша Н.Кляшторна, а також члени товариства «Турківщина» у Львові, з керівником товариства Й. Богданом, та голова управи товариства «Бойківщина» зі США Ярослав Геврич, Т. Зинеч з Канади, М.Омельчук – голова Львівського осередку СКБ «Устріки», О.Гентош – заступник голови Львівського педагогічного товариства ім. гр. Вощенка, Віктор Когладюк – заступник голови Миколаївської райдержадміністрації, Оксана Когут – керівник Львівського фольклорного ансамблю «Горгани» та інші.

Я виступив із основними програмними заходами, які ми повинні усі разом втілювати в життя. Та й кожен виступаючий ділився своїми поглядами і давав ділові пропозиції щодо успішного проведення фестивалів і говорив, що це є знакова подія не тільки для Львівщини, але й усієї України та діаспори. У цій зустрічі нам дуже допомогли заступник голови МГО «Світовий Конгрес Бойків» львів'янин М.Яворський, І.Губіліт та інші.

Незважаючи на те, що на Сході України відбуваються військові дії, до нас на фестивали прибудуть люди із Маріуполя, із зони АТО. Буде відбуватися захід «Поезія, народжена війною». В той же день я ще зміг зустрітись із заступником голови ОДА С. Стоколос – Ворончук, яка сказала: «Проходить опрацювання поданих матеріалів фестивалів до ОДА, і скорим часом відбудеться засідання обласного оргкомітету фестивалів, який очолює голова ОДА О.Синютка».

Ми дуже надіємося на нього як доброго господаря, організатора, очільника Львівщини, який багато допомагає Турківщині. І за це ми йому дякуємо.

Думаю, що ми всі разом зможемо провести Шості Всесвітні бойківські фестивали на високому рівні.

Надіюся на допомогу наших керівників держави, народних депутатів, зокрема Андрія Лопушанського та інших, адже це престиж держави «Всесвітні Бойківські фестивали – у розбудові Української держави».

Петро КОСАЧЕВИЧ,
голова МГО «Світовий Конгрес Бойків» і Координаційного центру фестивалів, директор районного Народного дому, заслужений працівник культури України.

Ремонт доріг – важливий пріоритет влади

У суботу, напередодні Зелених свят, голова Турківської райдержадміністрації Олександр Лабецький здійснив об'їзд території району. Особлива увага цього року приділяється ремонту доріг. Тому спільно з керівництвом підрядної організації «Балтот-Україна» та інженером Служби автомобільних доріг у Львівській області здійснили огляд доріг, де проходить ремонт: В.Яблунька-Боберка, Н.Висоцьке-Бітля, Мохнате-В.Висоцьке.

На ділянці В.Яблунька-Боберка проводиться профілювання дорожнього покриття та планування узбіч. Було прийнято рішення провести профілювання дороги до кінцевої зупинки в селі Боберка, а після цього приступити до викопування придорожніх канав. Звернуто особливу увагу підрядній організації та вказано на окремі ділянки, де неякісно проведено ремонт. Підрядник запевнив, що усуне їх найближчим часом, оскільки це тільки початок ремонтних робіт і ще не вся дорожня техніка задіяна на цьому об'єкті.

У селах Шандровець і Боберка звернули увагу головам сільських рад на те, що деякі люди огорожі поставили ледь не на самій дорозі. «Розумію, що до нас вже понад 20 років ніхто не займався дорогами, тому

дехто подумав собі, а чому б мені не загородити кусок дороги, й так дороги нема, а так я буду користуватися. Тепер приходить час наводити з тим порядок. Я щиро закликаю всіх звільнити придорожні узбіччя від самовільних огорож, щоб виконавці робіт мали змогу спланувати узбіччя, прочистити канави, відвести воду. Відповідальність за це лежить на головах сільських рад і самих людей.

Якщо не буде результату, то ми просто припинимо ремонтні роботи на цих ділянках і поїдемо туди, де люди з розумінням і відповідальністю відносяться до цього. А порушники у будь-якому разі будуть оштрафовані на суми з кількох нулями», – зазначив голова райдержадміністрації Олександр Лабецький.

Дано доручення головам

сільських рад переговорити з жителями населених пунктів, щоб забезпечити безперешкодну роботу дорожньої техніки та якісного облаштування узбіч. В іншому випадку – дорожні роботи будуть зупинені повністю в цьому напрямку. Також місцевим жителям необхідно вирубати придорожні кущі й дерева, що прискорить роботу з планування узбіч.

В кількох місцях дороги у селі Шандровець буде укладено дренажні труби. На найбільш проблемних ділянках буде влаштоване щепеневе покриття. Нагадаємо, що на даний відрізок дороги цього року передбачено 1,5 млн.грн.

Голова РДА закликав голів і жителів даних сіл всіляко допомагати підрядним організаціям у проведенні робіт і обов'язково контролювати якість їх виконання.

У Маткові оглянуто ділянку біля Матківського НВК, де проводили дренажні роботи на відрізку 200 метрів. У найближчі дні повномасштабні роботи з укладання бетонної основи і асфальтного покриття віднов-

ляться на ділянці дороги у В.Висоцькому.

На дорозі Н.Висоцьке-Бітля проведено фрезування дорожнього покриття, протяжністю 5 км. Після його завершення підрядник приступить до викопування придорожніх канав.

Також заплановано провести поточний ямковий ремонт асфальтом на ділянках, які не були перефреззовані. Опісля буде завезено щебінь і гравій на найбільш проблемні ділянки.

Ще одну хорошу новину для жителів району повідомив голова райдержадміністрації Олександр Лабецький: турецька компанія «ОНУР» виграла тендер на ремонт дороги Турка - Східниця, і є велика надія, що ще цього року розпочнуться ремонтні роботи на цій дорозі.

Також заплановано найближчим часом провести грейдерування та підсипку гравієм на дорозі Нижнє-Верхнє. Дані роботи проводитимуться силами Турківського дорожньо-ремонтного пункту філії «Старосамбірський райавтодор» із залученням місцевої громади.

Світлана БАГАН,
головний спеціаліст із інформаційної діяльності, комунікацій з громадськістю та молодіжної політики апарату Турківської РДА.

Лісопродукція кримінального походження

На виконання протоколу засідання координаційного центру з надання допомоги учасникам АТО та членам їх сімей, від 15 травня 2017 року, «Про інформування голови РДА та громадськості в засобах масової інформації щодо виявлених фактів порушень на лісопилних об'єктах району», працівниками Турківського відділення поліції, спільно з лісовою охороною, нещодавно виявлено та вилучено лісопродукцію кримінального походження.

Зокрема на території лісопилного об'єкта в с. Вовче – 6,1 м. куб., в лісовому масиві на території Ісаївської сільської ради виявлено та вилучено лісопродукцію – 9,5 м. куб. За даним фактом матеріали внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань. 8 м. куб. лісопродукції, виявлено й вилучено в с. Ластівка. По першому та останньому фактах вилучення проведено в рамках кримінальних проваджень.

Дмитро РОЛЬ,
т.в.о. начальника Турківського ВП Самбірського ВП ГУНП у Львівській області.

СВЯТО ПОСМІШОК І ДИТИНСТВА

З першим днем літа приходить до нас гарне свято – Міжнародний день захисту прав дітей. Саме тому кожного року, 1 червня, на центральних вулицях нашого міста ми бачимо багато дітей – веселих, усміхнених, одягнених у вишиванки, які разом зі своїми рідними, вчителями, вихователями, друзями сходяться сюди, аби відзначити його у формі конкурсів, змагань, виставок та концертів. Сотні посмішок та цікавих облич – так зустрічала Турка свято дитинства цього році. Традиційно його організатором завжди виступає районний Будинок дитячої та юнацької творчості. На початку святкування усіх присутніх дітей, які дружно зібралися біля пам'ятника Тарасові Шевченку, привітали начальник служби у справах дітей Турківської РДА Ірина Стебівка, секретар Турківської міської ради Олександр Гвоздінський та методист відділу освіти Турківської РДА Любова Сакаль.

Цього року у відзначенні Міжнародного дня захисту прав дитини взяло участь більше 300 юних горян. І з кожним роком кількість учасників усе збільшується. Можливо тому, що їм тут дуже цікаво та можна одержати приз, а ще й тому, що проведенню свята в основному сприяє гарна погода. Кожного разу у сценарій цього масового дитячого заходу БДЮТ старається внести щось нове та неординарне. Так було й тепер. Протягом святкового дня для дітей пройшли такі заходи: конкурс «Чарівна бойківчанка» – для учнів 8-9 класів. «Найрозумніший учень» – для учнів 6-7 класів, конкурс малюнка на асфальті «Моя Україна – найкрасивіша країна», а також флешмоб «Весела квіточка». Слід відмітити на святі активність колективу БДЮТ, в складі Яворської Марії, Кузьмин Олени, Кузьмак Ірини, Ілинич Богдана, Бачинської Марії, Себій Наталії, Прик Надії, Цуняк Олександри, Ференц Анни, Костевича Михайла, Маркович Галини. Також в культурно-мистецькому центрі «Україна» відбувся концерт, який, до речі, діти не могли пропустити в минулі роки, тому ще не було належного озвучення.

Тож хто вони – найкращі? Хто прийшов додому не тільки зі святковим настроєм, а й з перемогою? Дуже багато дітей зібрав конкурс «Чарівна бойківчанка», який одночасно приурочили й до майбутніх Бойківських фестивалів. У ньому взяли участь шість учасниць: по одній з кожної міської школи та дві представниці з БДЮТ. Це Марина Кравченко (Турківський НВК), Наталія Тарасенко (Турківський НВК №1), Ірина Цінкевич (Турківська ЗОШ І-ІІІ ст. №1), Мар'яна Шевчук (Турківська школа-інтернат), Христина Зубрицька та Аліна Яворська (БДЮТ). Представницьке журі, у складі голови журі – Олександра Гвоздінського (секретаря міської ради), і членів журі – Миколи Куруса (директора культурно-мистецького центру «Україна»), Любомира Яворського (підприємця), Ірини Стебівки (начальника служби у справах дітей) та Марії Павлик (спеціаліста РЦ СССДМ) визначено найкращих. Титул «Чарівна бойківчанка» завоювала Ірина Цінкевич, титул «Перша віце-міс» – Марина Кравченко, титул «Друга віце-міс» Христина Зубрицька. Крім того, дівчата, згідно конкурсних завдань, дістали інші титули. Так звання «Міс Усмішка» одержала Зубрицька Христина, «Міс Інтелект» – Ірина Цінкевич, звання «Міс Елегантність» – Наталія Тарасенко, «Міс Чарівність» – Мар'яна Шевчук, «Міс Господиня» – Марина Кравченко, «Міс Творчість» – Аліна Яворська.

Другий конкурс, який проводять організатори свята з року в рік, і який дуже люблять діти – «Найрозумніший учень». Діти обирають собі тему, а сам конкурс проходить в кілька турів. Проходив конкурс «Найрозумніший учень» у приміщенні БДЮТ, у присутності методиста відділу освіти Люби Сакаль. До слова, Люба Іванівна багато допомогла у підготовці та проведенні цього заходу, а заодно його й оцінювала. Друге – третє місце зайняли, відповідно, Юрій Хомик і Дмитро Копанишин із Завадівки, а найрозумнішою стала Соломія Лимар, учениця Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1.

Гарним був і концерт, основу якого складали виступи вокального і танцювального гуртків БДЮТ. Продемонстрували свої мистецькі таланти усі школи, які брали участь у даному заході. Завдяки якісному озвученню, концерт дуже вдался. Пройшов він у теплій творчій атмосфері.

А в наймасовішому конкурсі, конкурсі малюнка на асфальті, взяло участь близько ста дітей середнього шкільного віку. Також малювали й діточки дошкільного віку, які прийшли разом з вихователями садочків, з дідусями та бабусями. Тема малюнка була вільною, але в основному дітей хвилювала ситуація в Україні, і вони її вкладали у свої роботи. Призове місце у старшій кате-

горії отримала учениця 6 кл. Завадівського НВК Марія Ілинич, Тема її малюнка: берегиня огортає крилами всю Україну. У молодшій віковій категорії перше місце присуджено учениці 4 кл. Турківського НВК №1 Марії Кневець. Вона зобразила карту України, оперезану вишиванкою, а на вишиванці – символи-обереги. Друге місце у старшій віковій категорії розділили між собою учень школи-інтернату Саїд Горб'як та учениця Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1 Анастасія Цуняк. Вони обрали тему «З Україною в серці». Обоє учнів намалювали серце у синьо-жовтих кольорах. Серце, намальоване Настею, було розбите на осколки. У молодшій віковій категорії друге місце отримала учениця Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1 Наталія Коцур. На своєму малюнку вона зобразила Карпати. А Дем'ян Діана намалювала різнокольорову Україну, що символізує всі регіони нашої держави. Третє місце в старшій і молодшій вікових категоріях отримали учні Ангеліна Бриндак, Андріана Іванчик, Мілена Яворська і Анастасія Кузьо. У категорії «Приз глядацьких симпатій» було нагороджено 20 юних художників. Приємно, що серед учасників конкурсу були діти з інших міст, які приїхали на канікули до родичів. Це учениця Бориславського реабілітаційного центру Наталія Коцур, учениця Хмельницького ліцею №17 Віта Бутова, Дем'янчук Тетяна з с. Пиняни Самбірського району. Усі вони були нагороджені солодощами. Слід наголосити, що багаторічним спонсором конкурсу «Ма-

люнок на асфальті» є підприємець Любомир Яворський. Його книгарня «Під гербом Сас» подарувала усім призерам ще й цікаві книги.

Цього року учасники свята поспробували вперше зробити флешмоб «Весела літня квіточка». Кожна школа підготувала 15 учнів, які тримали в руках кульки окремого кольору. На площі, перед пам'ятником Кобзарю, була намальована величезна квіточка. Кожна школа стала пелюсткою, а серединка – БДЮТ. Діти усі присіли, кульки приставили біля своїх голівок. Виглядало дуже гарно і красиво.

Приємно, що кожного разу збільшується кількість меценатів, готових посприяти нам у проведенні свята, – каже директор БДЮТ Софія Багай. – Адже діти дуже чекають подарунків. І цього року, на наше прохання, теж відгукнулися небайдужі люди. Без них дитяче свято не було би таким успішним, повним, як мовиться, завершеним. Церковно-кредитна спілка «Анісія», в особі керуючої Турківським відділенням Марії Стець, виділила грошові премії для переможців конкурсу «Найрозумніший учень», а також пригощали дітей цукерками. Подарунки для переможців конкурсу малюнка на асфальті зробили підприємці Любомир Яворський, Галина Гольцева, Петро Рурич. Для конкурсу «Чарівна бойківчанка» кожна школа готувала для своєї дитини подарунок, а квіти учасникам вручав голова журі Олександр Гвоздінський. Долучилися до відзначення переможців і профспілка освітан району в особі Михайла Кропивницького, а також БДЮТ. Крім усього, солодощі для всіх дітей були подаровані підприємцем Олександром Ільницьким. Дуже дякуємо усім благодійникам. Користуючись нагодою, щиро вітаю усіх дітей Турківщини з початком літа. Бажаю усім гарно відпочити, набратись нових вражень і не забувати приходити в БДЮТ, адже в нас канікул немає. І ми знову зможемо дивувати вас хорошими та цікавими заходами.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо!

Дорогого чоловіка, батька, турботливого сина та брата – Василя Васильовича Ковальчина – з ювілейним днем народження щиро вітають дружина Олександра, син Василько, дочка Наталя, дочка Марія з сім'єю, мама Анастасія, батько Василь, сестра Алла з сім'єю, племінниця Анжела з сім'єю, всі рідні та друзі. Імениннику вони бажають неба безхмарного, настрою гарного, здоров'я міцного та щастя рясного.

**Щиро вітаємо зі святом,
Здоров'я зичимо багато.
Хай щастя в серце завітає,
Добром Господь благослов-
ляє.**

**Хай Матінка Божа з високого неба
Дарує усе, чого лише треба:
Здоров'я міцного і щастя без ліку,
Щасливого, доброго довгого віку.**

Колектив ДП «Боринське лісове господарство» щиро вітає з ювілейним днем народження провідного інженера охорони та захисту лісу – Василя Васильовича Ковальчина – і бажає йому міцного здоров'я – з роси і води, щастя, радості, достатку, Божого благословення.

**Хай сонечко світить із ясно-
го неба,
Бажаєм усього, чого тільки
треба.**

**Хай обминають дім тривоги,
Цвітом і рясом проляжуть
дороги.**

**Щоб серце зігрівало тепло,
Щоб завжди в душі панувало добро.
Краси і наснаги, здоров'я без ліку
І довгого, довгого щедрого віку.**

Кохану дружину, люблячу і турботливу матусю, найкращу у світі бабусю і прабабусю – Ярославу Миронівну Пасювич – сердечно вітаємо із днем народження. Бажаємо Вам, рідненька, здоров'я, щастя, незгасної енергії та добра, багато світлих і радісних років життя, наповнених любов'ю, увагою, родинними гараздами, Господньою опікою і благословенням.

**Наша мила, люба, найкраща у світі,
Бажаємо щастя, даруємо
квіти.**

**Щоб сонце і зорі плекали
тепло,
Щоб завжди здоров'я у Вас
було.**

**Щоб смутку не знала, ми про-
симо в долі**

**Добра Вам і радості, рідна, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба –
Сімейного затишку й мирного неба.**

З любов'ю і повагою – чоловік Андрій, дочка Марія з чоловіком Степаном, дочка Наталія з чоловіком Іваном, син Андрій з дружиною Іванною, онучка Андріяна з чоловіком Василем, онуки Олег, Володя, Андрій і правнук Назарій.

Педагогічний колектив Либохорської ЗОШ І-ІІІ ст. від щирого серця вітає вчителя англійської мови і зарубіжної літератури – Лесю Ігорівну Николишин – із ювілейним днем народження і бажає шановній ювілярці родинного тепла, безмежної радості, Божої опіки на довгій життєвій стежині.

**Хай же літа пропливають водою,
Щастям вихлюпують із бере-
гів.**

**Ви залишайтеся завжди моло-
дою,
Черпайте радість із сонячних
днів.**

**Хай поважають Вас люди хороші,
Світлим, веселим буде майбуття.
І Вам не бракує здоров'я і грошей,
Благодаті – на щедрі і довгі літа.**

ДУХОВНІ ПОВОДИРІ СІЛ ЯСІНКА ТА КІНДРАТІВ

Духовне життя бойків зосереджувалося навколо церкви і пов'язувалося з особою місцевого священика. Вони формували світогляд горян, відігравали головну роль у впорядкуванні та вдосконаленні їх духовного життя, допомагали бойківському селу піднятися до усвідомлення своєї духовної самобутності та етнічної окремішності, дбали про піднесення культурно-освітнього рівня народу, про виховання національної інтелігенції.

Із стін Перемишльської семінарії Львівського університету, де з 1787р.розпочалося викладання теології українською мовою, вийшла нова генерація національно свідомих священиків. Це були тихі, невисипущі діячі на всіх ділянках громадського життя: політичній, освітній, економічній. Вони свідомо прирекли себе на подвижницьку працю в гірських закутках і сповняли її як патріоти. Це були священики за покликанням. Їх подвижницька праця у найбільш віддалених куточках – найкращий приклад для наслідування сучасним священикам.

Бойківщина дала українській культурі ціле сузір'я яскравих особистостей – священиків, які відомі у світі як видатні вчені, політики, художники, поети, перекладачі, композитори: о.Баранецький, о. Левіцький, о. Никанківський, о. Татомир, о. Чавса, о. Кміть, о. Рабій, о. Могильницький, о. Озаркевич, о. А. Петрушевич, о. Яворський, о. Шепедій, о. Борис, о. Салтикевич, о. Логинський та ще чимало галицьких просвітителів у священничій рясі.

У сузір'ї цих особистостей світиться ім'я нашого земляка о. Михайла Зубрицького, що народився в маленькому камеральному селі Кіндратів на Турківщині, а священнику службу вірно ніс громаді с. Мшанець на Старосамбірщині. Цей скромний сільський парох був ініціатором створення кооперативів на селі, відомі його дослідницькі праці з питань народознавства, пропаганди шкільництва. Священик Михайло Зубрицький, котрий служив громаді у селі, віддаленому від культурних центрів і бібліотек, – автор понад 300 наукових публікацій, член Наукового Товариства ім. Т.Шевченка. То ж чи не гідний приклад для наслідування сучасним парохам?

За часів Австро-Угорщини королівські села стали державною власністю і звалися камеральними. Рідне село М.Зубрицького не було окремою ні парохіяльною, ні адміністративною одиницею. Воно належало до Ясинки Масьової. В часи М.Зубрицького це було одnorідне бойківське село. Єдиний єврей переселився в Ясинку.

Але вчений пише, що «в Кіндратові до йосифінського переобрання були свої священики. Таким був Павло Ільницький, прозваний»Джигайло», а відтак разом з ним его зять о. Андрій Неронович. Якось оба не згоджувались, про те мовив останній: «Кобим мав таку хатчину, щоби ноги були на припічку, а голова на лаві, то би ми гет лехше було жити на світі.» В тих часах було інакше: о. Неронович старостив по весіллях своїх парохіян і з ними разом робив на поли на кусник хліба.»

До роду цих священиків і належав Михайло Зубрицький: о. Павло Ільницький мав одну доньку, яку віддав за о. Андрія Нероновича, котрий став порохом після нього і був прадідом Михайла по материнській лінії: внучка о.Андрія була матір'ю Михайла і мала дівоче ім'я Анастасія Нанівська. Зрозумілим стає, що в Михайла, наймолодшого з дев'яти дітей, в генах закладено потяг до знань, до на-

уки.

Надалі про інших священиків Кіндратова згадок немає.

Отже, церква великомученика Дмитра в Кіндратові належить як дочірня церква до церкви великомучениці Параскеви с. Ясинка.

Хто ж був тим духовним проводирем і проповідником у церкві с.Ясинка Масьова? Відомо, що одночасно з наданням прав на заселення надавалися й привілеї на будівництво церков – із виділенням землі для священиків. Сам священик займався будівництвом церкви. Землю, яку він дістав, необхідно було викорчовувати, випалювати, тому й попівство надавали на два покоління. Грамоти на попівство видавав Самбірський староста. Пізніші ці попівства передавали синам, а часом продавали іншим особам. При виданні дозволу на будівництво церков говорилося про те, щоб «у новозаснованих наших селах були покладені початки християнської побожності».

Відомо, що 1534 року Самбірський староста Станіслав Одоровонж продав лан ґрунту в Ясинці чесному священикові Васькові. Якою була парохія, скільки вірян було, хто служив громаді надалі - все заховала сива давнина.

У 1538 році польська королева Бона (дружина короля Сигизмунда I) заїхала на Турчанщину оглянути свої володіння. В Радичі стався прикрий випадок: в кареті королеви зламалося колесо. Вона послала слуг до вїїта, щоби знайшов майстрів поладити карету. Вїїт подумав, що з ним жартують, бо ж хїба може королева заїхати в такий глухий куточок. Посміявся і відмовив. Його привели до королеви, але каються і просять вибачення було вже пізно: Бона наказала скарати вїїта Занковича. А у всіх шляхтичів Ільницької країни відібрала привілеї на землю. Так і пішли вони шукати нові землі. Один з таких шляхтичів і став душпастирем с Ясинка. Отже, маємо підставу вважати, що династію священиків Ільницьких в с. Ясинка було започатковано 1538 року. Прадавнина заховала їхні імена...

У церкві Святої Параскеви на великому образі, внизу, є фото священика Якова Ільницького, за якого було виготовлено вїїтар з іконами «Зняття з Хреста» та «Свята Трійця», і значиться рік 1800.

Подальша доля священика не відома.

Чи мав він родинний стосунок до священника з Кіндратова

Павла Ільницького – невідомо.

Отець Іван Ільницький парохію прийняв по спадковості, як і більшість тодішніх священиків, які орали на полі, вели господарку, а в неділю та свята правили Службу Божу. Від кого успадкував парохію о. Іван Ільницький – невідомо. Може від о. Якова? Отець Іван був душпастирем Ясинки і Кіндратова ціле своє життя. Він був 1779 року народження, рукопокладений у 1805р.

Парох Іван Ільницький давав шлюб Івану Зубрицькому і Насті Нанівській з Кіндратова в 1831р. В цій родині і народився Михайло Зубрицький 1856 року – гордість бойківського краю, вчений – етнограф, священик.

Парох Іван Ільницький спочив у Бозі 7.10.1841р.

Цілий рік посаду священика ніхто не обіймав, бо всі чекали на сина о. Івана – Михайла.

О. Михайло Ільницький народився 1810 року. Вчився в духовній семінарії разом з Маркіяном Шашкевичем. Був висвячений трохи скоріше від свого товариша – в 1836р.

Священик Михайло Ільницький був скерований на душпастирську працю в с. Ольшаник на Самбірщині. Тут він служив церкві до 1842 року і врешті домігся, щоб стати священиком на місці свого батька – о. Івана Ільницького – в дерев'яній церкві великомучениці Параскеви, яка була його ровесницею і дуже далеко від єпископської канцелярії. За час праці о. Михайла Ільницького так ніхто з Перемишльської капітули (церковного керівного органу) з канонічним візитом і не приїжджав.

У часи священицтва о. Михайла дяком і писарем у с. Кіндратів був Йосафат Нанівський. Як згадує о. Михайло Зубрицький, Йосафат дістав для нього у пароху Михайла Ільницького «Руську історію» Богдана Дідицького.

О.Михайло був першим вченим священиком у селі. Він прагнув, щоби діти селян навчалися грамоти. Писав до єпископської канцелярії прохання, що сільській громаді треба учителя, щоби навчав їх дітей грамоти і разом з тим дякував, а громада обіцяє платити йому 25 злотих ринських на рік.

Помер о. Михайло 12 квітня 1875 року.

Парохія дісталась його синові Володиславу. Він народився 1842 року. 1869 року був висвячений. Після висвячення працював трохи в с. Бистриця біля Дрогобича, потім у Свиннику (Свидник).

О. Володислав Ільницький пропрацював парохом в Ясинці до останніх днів свого життя (10.04.1920р.), ставши перед тим у 1914 році Старосамбірським деканом.

О. Володислав на парохії в Ясинці був уже в 1870 р. Про це свідчать документи про освіту Михайла Зубрицького. Збереглася книга протоколів екзаменів Дрогобицької гімназії за 1868-1886 рр. Як видно з неї, Михайло Зубрицький 1-6 класи закінчив у Дрогобичі 1871-1876 років.

Далі зазначено, що 1878 року успішно склав екзамен до восьмого класу і також успішно склав випускні екзамен 1879 р. Між 1870 та 1871 роком, тобто між закінченням нормальної школи та вступом у гімназію – рік перерви. Причина одна: немає коштів на навчання. Щоб рік не пропадав, о.Володислав бере Михайла релетитором до своїх дітей, про що свідчить посвідка, яку пред'явив Михайло у гімназію, щоб пояснити рік вимушеного прогулу. Юнак вступає до першого класу Дрогобицької гімназії імені Франца-Йосифа. 1879 року Михайло Зубрицький одержує свідоцтво, яке надає йому право здобувати вищу освіту. Він мріє вивчати українську (руську) та німецьку мови, історію на філософському факультеті, але не має грошей, щоб вийхати до Львова. Знову його виручає о. Володислав: бере його навчителем своїх дітей і дає пораду йти вчитися в духовну семінарію. Та й батько Михайла хотів бачити свого сина священиком. Так з благословення священика Володислава Ільницького, здібний юнак з Кіндратова 1880 року стає питомцем Львівської духовної семінарії від Перемишльської єпархії, а водночас студентом теологічного факультету Львівського університету.

О. Володислав Ільницький спочив у Бозі 1920 року. Заповів не робити пишнот на його могилі, а поставити хрест. Навпроти церкви святої Параскеви залишився на вічний спочинок у скромній могилі священик, що піввіку віддав себе громаді с Ясинка. Останній парох із роду Ільницьких – династії священиків. Дружина о. Володислава – імовість Івана – дочка священика з Кульчиць о. Березанського. В церкві збережено іконостас Василія Великого, на якому напис: «Цей оltар відновлено за старанням Володислава Ільницького пароху Ясинки Масьової, 1900 р. Інші написи потребують реставрації».

У Шум'ячі трудився священиком син о. Володислава о. Йосиф Ільницький. У Шум'яч він прийшов після Першої світової війни. Потім, як вояк Української Галицької Армії, брав участь в боротьбі за волю рідної землі. Імовість доглядала поранених січових стрільців. Передчасно померла, залишивши двоє малих діточок – Ростислава і Анну. Анна невдовзі померла, а Ростислав емігрував за кордон, рятуючись від більшовицьких репресій. Ростислав Ільницький згадував перші свої кроки на аргентинській землі: «Підійнявшись на шостий поверх, я чемно проказав майбутньому своєму шефу – інженеру пану Корбонн: «Я втікач, вирвався з червоних лабет, щоб приносити користь, коли не своєму, то бодай вашому народові.» Так наш земляк, внук священика з Ясинки – о. Володислава Ільницького – став інженером у відділі проектів шляхів. Марив рідною Україною, тому

писав, займався громадсько-політичною діяльністю, на чужині очолював Український Пласт.

Другий син – о.Іван Ільницький – був парохом у Головському, потім – у Бистриці.

Три зяті о. Володислава також були священиками: О.Петро Савицький мав парохію у Грушеві, о. Миколаєвич служив громаді у Підбужі. Його два сини загинули в національно – визвольній боротьбі 1918 - 1919рр. Священик Горняткевич був чоловіком третьої доньки о. Володислава.

Після смерті о. Володислава імовість Іванні стало сутужно жити. Її попросили звільнити попівство. До сьогодні пам'ятають в Ясинці приповідку стосовно того: «Священику дзвони дзвонят, а імовість з резиденції гонят».

Коваль Василь Лузич зорганізував громаду, продали худобу священика і поставили для імовість гарний будинок. Скільки вона мешкала Ясинці і як складалася її доля - невідомо. Пізніше цей будинок продали ясинському газді Іванові Мисю (Сагайовому). Тепер тут мешкає його внук з родиною – Сергій Мись.

Парохію прийняв о. Стефан Козбур, що мав родинний стосунок до священика Теодора Грушкевича. Їхні дружини – імовість Ольга і Олена – Галина були сестрами. Священик Грушкевич був засуджений Дрогобицьким військовим трибуналом 5 червня 1946 року на 10 літ позбавлення волі – з утратою громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Звинувачувався у підтримці УПА і ворожих настроях до радянської влади. Репресії почалися після сумнозвісного Львівського собору (8-10 березня 1946 р), який був силою нав'язаний більшовицькою владою. Греко-католицьку церкву було зліквідовано, а священиків репресивна машина насильно заставляла переходити на московське православ'є. Почався нечуваний геноцид Української Церкви.

На гірку долю о. Стефана і імовість Ольги випали тяжкі випробування: підтримувати пакунками і листами не тільки о. Теодора, але і імовість Олену, її брата Олександра Кишакевича та його сина Романа, що були засуджені тим же судом, відповідно, на 10 та 20 літ позбавлення волі.

Не оминула каральна машина НКВС і родину о. Козбура: 5 червня 1946 року (разом з о. Грушкевичем) засуджено брата священика – радника суду з Самбора Івана Козбура. До Сибіру були вислані й інші члени родини. А в 1943 році гітлерівці розстріляли сина о. Козбура Володимира, члена ОУН, інженера – лісівника.

О.Козбур був деканом. До нього на свято Стефана з вітанням з'їжджалися священики сіл Ластівка, Ісаї, Топільниця.

Оселився о. Стефан Козбур на попівстві. Тому самому на Підциглі, де мешкав о. Володислав. Мені розповідали ровесники тих часів, що то був чудовий великий двір, з викладеними каменем доріжками. Все подвір'я милувало око розмаїттям квітів, був чудовий сад, велика пасіка. Вся Підцигга належала до попівства. Тут стояли стайні, конюшні, шпихліри (комори). Через річку велику площу займав другий сад священика. І досі збереглася назва цього кутка «В саду». Куди це все поділося? Кажали, що все добро розтягнули червонозоряні солдати, а

ДУХОВНІ ПОВОДИРІ СІЛ ЯСІНКА ТА КІНДРАТІВ

будівлі знищено вогнем війни. Для священників побудували новий будинок, але так і не доведений до належного стану, згорів уже в наші дні – через необережне поводження з вогнем.

Тримав слуг. За роботу платив їм. Священникові належало 56 моргів поля. Навіть судився у свій час з ясіньською громадою за поле. Та чи здогадувався хто, чому? Чи зміг священник в ті страшні часи суцільних арештів комусь довірити таїну того, що йому треба годувати цілі родини священників – мучеників. А жила родина священника зі своєї господарки. Земля годувала всіх.

Родина була великою. Одно за одним народжувалися діти та помирали немовлятами. Вижило троє. Іванна (1900р.н.). Закінчила вчительську семінарію в Перемишлі. Вчителювала в Смільні, Бистриці, Опаци. Ярослав (1906р.н.) виїхав за поляка, згодом розлучилися, і вона скромно прожила все життя в Бориславі. В тяжкі роки переслідувань вона зберегла архів своєї тітки Олени Грушкевич. Син Володимир (1909 р.н.). Про нього вже розповідалось вище.

У 1944 році закінчилось багатолітнє служіння о. Стефана Козбура громаді сіл Ясінка і Кіндратів.

Війна. Йшов фронт. У село ввійшла червона армія. Люди втікали в ліс, добиралися до Ластівок, Коритищ, Кропивника. Зібрався до від'їзду і о. Козбур з родиною, але військові його не пустили. Священник дав їм бика, і ті випустили його. Два тижні мешкали у священника в с. Ластівка, а потім подалися далі – діти з їмостю – в Смільну (тоді Підбузького району), а священник – в Сілець, а звіди – в Береги. Осіли Козбурі в с. Сторонна (Сторона) Підбузького району, а біля них притулились шестеро малолітніх онуків – і своїх, і з родини – та п'ять жінок. Жодного чоловіка в родині на той час не було: хто загинув, а хто – опинився в Сибіру чи за ґратами. Весь тягар ліг на о. Козбура, хоч і над ним нависла загроза: почалося насильне переведення греко-католицьких священників на московське православ'я. Каральні акції почалися з квітня 1945 р. арештом митрополита Йосифа Сліпого і чотирьох єпископів. Вслід за своїми провідниками, відмовившись приймати московське православ'я, пішли хрестононосною дорогою через тюрми, пересильні табори і колонії сотні греко-католицьких священників, монахів і монахинь.

Щоби допомогти вижити і прогодувати таку велику родину, та ще допомагати невірникам, о. Козбур формально підписався за православ'я. Важко збагнути, які душевні муки терзали його до останньої хвилини життя. Та заради спасіння дорогих йому людей, терпів і терзався.

Пізньої осені 1948 року в останньому прихистку священника

с. Сторона пожежа знищила майже всі господарські будівлі о.Козбура, тоді загинула частина худоби, згоріло звезене з поля і обмолочене збіжжя. А 1949 року, під час нічної облоги, енкаведист поранив священника в ногу. Два тижні був у шпиталі, помалу почав ходити, але став хворіти. Поранення, арешт всієї родини (20 осіб), від якої немає вістки, остаточно зламали колись міцного, здорового о. Козбура. Отут, в с. Сторона, і відійшов з життя 9 червня 1950 року о. Стефан Козбур.

На десятиліття Ясінка залишилася без священника. Послугу громаді робили священники з с. Ісаї. Після о. Козбура став служити ясіньській громаді о. Іван Криса. Він також багато допомагав ув'язненим священникам і їх родинам, хоч і його доля була трагічною. Священник уникнув Сибіру, бо переховувався. Його не знайшли, то заарештували їмостю.

Мешканка нашого села – Рузя Пецович – (з Пустих), нині покійна, чия родина (15 осіб) було також вивезено до Сибіру за любов до України, у свій час розповіла мені, що в товарному вагоні разом з ними їхала і їмостю о.Криси, добра, скромна жіночка ділилася з ними всім, що прихопила з собою, а діти на все життя запам'ятали її солодощі.

Як склалася доля їмости далі, не знаємо.

Жив о. Криса надзвичайно скромно, ховаючись від переслідувань, він перейшов на іншу парафію.

О. Михайло Забавський. Першу Службу Божу в Ясінці мав у 1970 році на празник Святої Параскеви. Далі священник перейшов служити в Бориню. Тут він спочив у Бозі, тут і похований. Ясінци пам'ятають його добродієвство і надзвичайну скромність у побуті. Тримав господарку і мав мізерний священничий заробіток.

На парохію був скерований о. Михайло Шмітко (Шмидко).

Влітку 1983р. почав свою священничу працю о. Іван Соболевський.

У роки заборони більшовицькою владою Божого Слова о. Соболевський, як і його попередники, таємно проводив хрещення та шлюби. Ночами пішки йшов до людей, бачив, що потребують його священничої помочі. Його не стримували ні снігопади, ні дощі. Сумлінно працював на користь громад. Пізніше його перевели в Шандровець. Тут він і спочив у Бозі. Поховали в Новому Роздолі, де мешкає родина.

Пішла в небуття тоталітарна держава. Народ України вирішив свою долю, звільнившись від «міцних обіймів» північного сусіда. Відновлено Богослужіння, вернулися наші величні християнські празники, заборонені більшовицькою державою.

Сільська спільнота вирішила мати свого священника. Радгосп «Комсомолец» перестав існувати. Будинок колишньої контори Ясеницького відділення радгосп передав громаді для облаштування плебанії (попівства). Громада провела ремонт, добували веранду, придбали скромні меблі. На цю добру справу людей зорганізував Василь Мись (з Вулиці, 1953р.н.). Він багато робить для свого села, не хизуючись, скромно. Він же з групою чоловіків поїхав в с.Рудно до Владики о. Юліана Вороновського з проханням надати селу священника. Владика приязно зустрів їх, уважно вислухав, а після кількохвилинних роздумів сказав: «Посилаю вам одного з найкращих своїх учнів.» Так у церкві святої Параскеви став священником Мирослав Шевчук (родом з Жидачівщини). Першу Службу Божу провів 23 квітня 1992.

Поки ремонт попівства ще не був завершений, то священника радо прийняла на квартирування родина згаданого Василя Миса, а потім він мешкав у родині Івана Пецовича (Галаца). Обидві родини створили о. Мирославу щонайкращі умови проживання і праці. Коли ремонт було закінчено, священник перевіз свою багатодітну родину.

У духовних проповідях о. Мирослава Боже слово було невіддільне від патріотичного здвигу, адже це був час утвердження нашої держави, час, коли це багато хто оглядався назад. Казання священника утверджувало віру людей в Україну, вітуху з того, що прийшов Свободи час.

Люди пам'ятають його духовні промови в Борині, Яблунові, Ластівці. Кринтятах, Нижньому Висоцьку, де проводились освячення могил перезахоронених українських героїв-воєнів УПА. Незабутнім для Ясінки є день, коли священник Шевчук благословив перенесення каплички на її історичне місце – в центр села.

З 1994 року і донині громаді служить о. Валерій Дем'яновський, уродженець с. Верхнє Висоцьке. Першу Службу Божу о. Валерій провів 21 вересня 1994 року на Другу Матку (так в Ясінці з давніх-давен називають свято Різдва Пресвятої Богородиці).

Кожен історичний час має свої цінності. Вони міняються, міняються ілюди. Та духовні поводири нації завжди мають бути взірцем служіння людям. Таких священників відома українська письменниця Ольга Кобилянська, в повісті «Апостол черні», узагальнила в образі о. Захарія: «... о. Захарій був... ідеальним душпастирем... був без лакомства на матеріальні здобутки, вкладав дітям під голим небом Христову науку, вчив їх любити і шанувати один одного, тримався з собою, любити землю і поборювати брехню, хоч би яку дрібненьку.»

Стефанія МИСЬ,
с. Ясінка.

Вітаємо!

Дорогу сестру та цюцю, жительку с. Мельничне – Іванну МIRONIV-ну Яворську – з ювілеєм – 55-річчям від дня народження щиро вітають сестри Зеоніда та Надія з сім'ями і бажають іменинниці міцного здоров'я, благополуччя, миру та світлої радості у житті.

*Летять роки, мов ластівки стрімкі,
Та серце молодим хай завжди буде.
Щоб все робилось легко, залюбки,
Щоб вірні друзі зустрічались всюди.
Хай мудрість літ не стане тягарем,
Нехай душі не вигасне зірниця,
І повниться до краю день за днем
Добра і щастя золота криниця.*

АРЕШТ – СКАСОВАНО, А ДОКУМЕНТИ – НЕ ПОВЕРНУТО

Апеляційним судом Львівської області 01.06. 2017 р., в черговий раз скасовано ухвалу Самбірського міськрайонного суду від 19.05.2017 р. щодо накладення арешту на документи Турківської міської ради, що були вилучені під час обшуку 10.03.2017 року.

Нагадаємо, що 27.04.2017 року Апеляційним судом Львівської області вже було скасовано ухвалу Самбірського міськрайонного суду про накладення арешту на майно Турківської міської ради як незаконну і безпідставну.

Однак, дивним чином, після вищевказаного рішення Апеляційного суду, та ж сама суддя Самбірського міськрайонного суду, ухвалу якої вже скасував Апеляційний суд, знову прийняла рішення про накладення арешту на майно міської ради повторно.

Отже, це рішення також скасовано.

Таким чином, вже майже три місяці вилучені і арештовані документи Турківської міської ради не повертають власникам, хоч арешт на них – скасовано.

Геннадій КОГУТ
міський голова.

Права замовника на міську каналізацію – повернуто

Турківська міська рада прийняла рішення про прийняття функцій замовника по проекту «Реконструкція очисних споруд каналізації в м.Турка Львівської області». Невдовзі буде створена комісія із працівників міської ради, проектної організації, департаменту розвитку та експлуатації житлово-комунального господарства, підрядника – «V.I.P. Будівельна компанія» по питаннях прийняття матеріалів, виконаних робіт та виробів, закуплених за 2013-2016 роки.

Оскільки виникає потреба у перерахунку кошторису в ціні 2017року та зміни видів робіт, Турківська міська рада оголошувати міжнародний тендер на виконання робіт по проекту «Реконструкція очисних споруд каналізації в м.Турка Львівської області». Даним проектом передбачається повна заміна траси каналізації (напірної та безнапірної), встановлення насосного обладнання, повна перебудова існуючих будівель каналізаційних очисних споруд по вул. Круг Городище та встановлення всього нового технологічного обладнання.

Відбувся другий етап відбору з реалізації спільного проекту по програмі транскордонної співпраці Польща – Білорусь – Україна

Міська рада доводить до відома жителів міста, що концепція ремонту доріг у місті Турка, спільно з ремонтом доріг у Бещадському повіті (Республіка Польща), відібрана робочою комісією Євросоюзу у першому етапі відбору по програмі транскордонної співпраці Польща-Білорусь-Україна. У жовтні 2017 року відбудеться третій етап, в результаті якого будуть розглядатися конкретні проекти і проектно – кошторисна документація. Нагадаю, що в разі проходження третього етапу відбору, Євросоюз виділить 1 млн. євро на міські комунальні дороги.

ІНФОРМАЦІЯ

про проведення громадських слухань щодо затвердження тарифів на послуги з вивезення твердих побутових відходів для приватних будинків 14 червня 2017 року, о 17.00 год., відбудуться громадські слухання щодо обговорення проекту рішення Турківської міської ради «Про затвердження тарифів на послуги з вивезення твердих побутових відходів».

Громадські слухання відбудуться в залі засідань Турківської міської ради за адресою: м.Турка, пл.Ринок, 26.

За довідками звертатися за телефоном: 3-11-90.

Міський голова Геннадій КОГУТ

ДЕНЬ ДОНОРА – ЦЕ СВЯТО, ЧИ ПРИВІД ЗАМИСЛИТИСЯ?

14 червня, напередодні професійного свята медиків, відзначають ще одне – День донора. У перекладі з латині, це слово означає «дарувати». Я й поцікавилася, чи справді наші країни готові безкорисно рятувати людські життя, тому й прийшла на розмову до працівників пункту забору крові Турківської КЦРЛ. Штат тут невеликий – старша медсестра Леся Розлуцька, операційна сестра Ірина Шуптар, молодша медична сестра Марія Паскар, а завідувачем пункту є Роман Пазюк. Місце їхньої роботи – два гарно обладнані, затишні кабінети: для прийому відвідувачів, та з усім необхідним медичним інструментарієм – маніпуляційна. Є тут і холодильне устаткування, і сучасна роторна центрифуга, з допомогою якої відділяють плазму від еритроцитної маси. Аж не віриться, що колись на цьому місці був коридор. За сприяння заступника головного лікаря Івана Нагайка, частину коридору пероблали під сучасний пункт забору і переливання крові. Щоб і для тих, хто працює з донорами, були нормальні умови для роботи, і було зручно тим, хто приходить здавати кров.

Якраз на зміні працювала Леся Антонівна, тож вона й розповіла, які функції виконують працівники пункту та чи існує у нашому районі проблема з нестачею крові та донорами.

– Відколи я тут працюю, великих проблем із нестачею тої чи іншої групи крові у нас не було, – каже старша медсестра. – Еритромасу ми зберігаємо протягом 35 днів і переважно, якщо нічого серйозного не сталося, ми не тримаємо її до кінця зазначеного терміну, а відправляємо до Львова, де її використовують в лікуванні хворих. А буває й так, що нам конче потрібна кров, тоді ми просимо її у області, і звідтам її нам також дають. Плазмова маса зберігається у нас, в Турці. Півроку плазма стоїть на карантізації, а після шести місяців починаємо видавати для лікувальних потреб хворим.

– Леся Антонівно, а хто може бути донором?

– Здорові люди, віком від 18 років, які хочуть допомогти іншим, врятувати чиєсь життя і повернути здоров'я. Обов'язкова умова для тих, хто бажає прийти і здати кров, щоб вони не хворіли гепатитом, туберкульозом, сифілісом, малярією, щоб не перенесли якихось складних операцій, щоб не вживали алкоголу. Навіть якщо людина перехворіла грипом, їй не можна йти і здавати кров. А якщо приймала антибіотики, то тільки через місяць після їх прийому

можна здавати кров. Не можна здавати кров після того, як про-

колюєш вуха, адже має пройти певний період. Якщо вирвали зуб, то кров можна приходити здавати не швидше, ніж через 10 днів. Тобто людина, яка здає кров, несе повну відповідальність за свій поступок, про що й ставить підпис під відповідним зобов'язанням, що вона дійсно здорова, представляє висновки аналізів. Бо від того

дуже багато залежить. Хочу зазначити, що кров можна приходити здавати тільки по понеділках і вівторках (до обіду). Регулярне здавання крові у 10 разів знижує появу інфарктів та інсультів. Воно тренує серцево-судинну систему. Це чудова профілактика атеросклерозу, оновлення організму.

Приємно, що й на Турківщині є багато людей – потенційних донорів, які добровільно здають кров. У їх числі й наші колеги – медики – Ярослав та Едуард Міні, Людмила Денисова. У свій час звання «Почесний донор України» отримала Любов Нанівська, яка працює у нас, в санпропускнику, медсестрою. До речі, таке звання присвоюють людині, яка протягом життя здасть 17 л крові. Частими гостями пункту здачі крові є працівники міліції Микола Мишковсь-

кий та працівник залізниці Микола Михайлишин. У день здачі крові донор має право не виходити на роботу і йому належить-ся ще один вільний день, який можна додати до відпустки або взяти собі, коли на це буде потреба.

– Що порадите тим, хто здасть кров, що робити, аби швидко відновити сили після

такої процедури?

– Донор має повноцінно харчуватися і два дні підряд, після здачі крові, пити до 2 л рідини в день. Не перевантажувати себе фізично. Дві години після здавання крові нічого важкого не піднімати тою рукою, з якої брали кров.

– Рятувати людські життя і здоров'я набуло особливої активності в період війни на Сході України. Чи підтримують цей благородний почин турківчани?

– Дійсно, на Сході України тривають запеклі бої. В цей не легкий час українські чоловіки захищають нас з вами. Декому з них це уже коштувало життя, і дуже багатьом – здоров'я. До лікарень безперервно доставляють наших хлопців зі страшними пораненнями, а медики весь час – днями й ночами – роблять усе можливе, аби врятувати їх. І постійно-постійно летять кров. Жодне хірургічне втручання не обходиться без переливання крові. Потреба у крові є велика.

Жителі міста й району також неодноразово проявляли гуманність і розуміння, відгукувалися на кожен клич здати кров бійцям. Приходили поодиночі і колективами. Так на потреби поранених воїнів здавали кров працівники міжгосподарського підприємства «Галсільліс», управління соціального захисту населення, Турківського професійного ліцею, відділу поліції, Турківської КЦРЛ.

Але, як не прикро констатувати, кількість донорів іде на спад. Коли я вперше прийшла сюди на роботу, ми реєстрували по 300 донорів на рік. Хоча загальна норма – 800 донорів у рік. Зараз ця цифра значно зменшилася. Тому хочеться, аби приходило більше людей.

Донорська кров і в мирні дні потрібна щодня, а тим паче – сьогодні. Тільки разом ми зможемо врятувати багато людських життів. Тож закликаю молодих і здорових людей приєднуватися до цієї благородної справи. Так, як це постійно роблять Микола Федаш, Анатолій та Едуард Міні, Дмитро Луговий, Петро Юдицький, Ігор Павлик, Микола Цуняк, Ігор Вишотравка, Богдан Сас, Марія Крайняковець, Іванна Кожан. Бути донором – гідно. Якщо це в наших силах: віддаймо хворій людині крихітку себе.

Розмовляла
Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо!

Дорогу і люблячу, ніжну і турботливу дружину, матулю, дочку і сестру – Леся Ігорівну **Николишин** – жительку с. Либихора, із 35-річчям щиро вітають чоловік Петро, син Ростислав, донечка Соломія, мама Надія, тато Ігор та брат із сім'єю і бажають їй міцного здоров'я, світлої радості в житті, щасливої долі та Господнього благословення на многі літа.

Нехай горе Вас обминає,
А добрі люди завжди поважають.

Хай буде здоров'я багато,
Хай повниться радістю хата.

Хай ласка Божа Вас охороняє,
А Ісус Христос щастя посилає.

Нехай зозуля кує Вам щоліта
Многая, многая, многая літа.

Дорогих синів, онуків, братів, швагрів, жителів с. Верхнє Ви-соцьке – Івана Дмитровича **Ляха** (з 15-річчям від дня народження) та Руслана Дмитровича **Ляха** (з 20-річчям від дня народження) щиро вітають батьки Ірина та Дмитро, бабусі Марія та Люся, сестри Аня, Марія, Діана та Ангеліна, брат Василь, швагро Олег і бажають іменинникам міцного здоров'я, добра, радості, любові, Божої ласки і опіки.

Хай віра, надія, любов із Вами
Крокують у кожній хвилині життя.

Хай серце від щастя стуче
Піснями,
Хай гарним та світлим
буде майбуття.

Від лиха та смутку, від
горя й тривоги
Хай Ангел з небес захищає
крильми.

До успіху й щастя ведуть
єсі дороги –
Вам це сьогодні бажаємо
ми.

ЯК ГОСПОДАРЮВАТИ У ЛІСІ

Про це йшлося на нараді за участі лісівників та представників органів влади

30 травня 2017 року у Самборі, в приміщенні контори ДП «Самбірське лісове господарство», відбулася перша лісовпорядна нарада, на якій обговорено питання, пов'язані з проведенням польових лісовпорядних робіт, в тому числі земельних, екологічних та соціально-економічних проблемних питань лісової галузі в районах області.

У нараді взяли участь представники районних державних адміністрацій, районних рад, відділів Держгеокадастру Самбірського, Мостиського, Дрогобицького, Миколаївського та Городоцького районів та всіх зацікавлених сторін. Турківщину представляли заступник керівника апарату-начальник організаційного відділу райдержадміністрації Богдан Москаль, головний спеціаліст з питань бюджету та фінансів районної ради Василь Гакавчин, головні лісничі ДП «Турківське ЛГ» Михайло Леськів та ДП «Боринське ЛГ» Віталій Земан.

З основними доповідями виступили перший заступник Львівського обласного управління лісового та мисливського господарства Ярослав Целень, в.о. начальника-головний інженер Львівської державної лісовпорядної експедиції Василь Ко-

пильців та директор ДП «Самбірське ЛГ» Ігор Ярема. Зокрема Ярослав Целень наголосив, що про проведення лісовпорядкування потрібно проінформувати громадськість, місцеві громади, довести їм доцільність проведення даних робіт, розказати про вибіркової рубки дерев, що ліс повинен приносити гроші, у вигляді прибутків державі, місцевим радам не забуваючи при цьому про людей, щоб кожний громадянин того чи іншого населеного пункту мав змогу вийти в ліс, збирати ягоди чи гриби, відпочити на природі, насолодитися лісом.

У 2017 році Львівською державною лісовпорядною експедицією заплановано проведення базового лісовпорядкування в лісовому фонді ДП «Самбірське ЛГ» (39,4 тис. га), ДП «Дрогобицьке ЛГ» (29,9 тис. га), ДП «Боринське ЛГ» (18,4 тис. га), ДП «Старосамбірське ЛМГ» (31,9 тис. га), та ДП «Турківське ЛГ» (18,7 тис. га). Базове лісовпорядкування полягає в розробленні комплексу заходів, спрямованих на забезпечення ефективної організації та науково обґрунтованого ведення лісового господарства, охорони, захисту, раціонального використання, підвищення екологічного та ресурсного потенціалу лісів, культури ведення лісового господарства, отримання достовірної і всебічної інформації про лісовий фонд. Результатом базового лісовпорядкування є розроблення на засадах сталого розвитку проекту організації та розвитку лісового господарства на 10 років, з урахуванням стану та перспектив економічного розвитку регіону. Головне, з чим погодилися всі учасники наради, – це відмова від суцільних рубок і перехід до вибіркової системи рубок.

Наш кор.

Тільки один день!
14 червня
3 9.00 до 15.00 год.
КУПУЄМО

НАТУРАЛЬНЕ ВОЛОССЯ

та шиньйони (натуральне – від 32 см, сиве та фарбоване – від 42 см).

Від 2000 грн. до 52000 грн. за 1 кг.

Працюємо без посередників + оплачуємо стрижку.

Адреса: вул. Січових Стрілців, 55, пер. «Чародійка», тел.: 098-3180443.

ГОДИННИКИ: в жовтих корпусах (старі, наручні, механічні на запчастини (вибіркову).

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ: найважливіше про вимоги, пільги та вакансії

На військову службу за контрактом до рядового, сержантського і старшинського складу приймаються: громадяни призовного віку, які мають вищу, професійно-технічну, повну або базову загальну середню освіту і не пройшли строкової військової служби; а також військовозобов'язані та жінки, які не мають військових звань офіцерського складу, з відповідною освітою та спеціальною підготовкою.

Вік для прийняття кандидатів на військову службу за контрактом становить від 18 до 40 років (граничний вік прийняття в особливий період збільшується до 60 років для чоловіків, для жінок – до 50 років).

ОСНОВНІ ВИМОГИ ПІД ЧАС ВІДБОРУ

На військову службу за контрактом приймають, якщо:

1. За станом здоров'я кандидат на військову службу придатний за медичними показниками та показниками профвідбору.
2. У претендента на проходження військової служби відмінна фізична підготовленість та психологічна стійкість.
3. Є загальноосвітній рівень.
4. Присутня мотивація до військової служби.
5. Сформований рівень ідейних цінностей, моральних та професійних якостей.
6. Немає судимостей та скоєння тяжких злочинів.

ТЕРМІНИ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ЗА КОНТРАКТОМ

Для громадян України, які вперше прийняті на військову службу за контрактом, терміни військової служби наступні:

- військовослужбовці, прийняті на посади рядового складу – строк на 3 роки;
- військовослужбовці, прийняті на посади сержантського і старшинського складу – строк від 3 до 5 років, залежно від згоди сторін;
- особи, які приймаються на військову службу за контрактом у період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану (настання воєнного часу) або оголошення рішення про демобілізацію – строком на 6 місяців.

ОСОБЛИВОСТІ КОНТРАКТНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ДЛЯ ЖІНОК

Вік: від 18 до 40 років (граничний вік призову для жінок збільшується до 50 років на час особливого періоду).

Посади та спеціальності: Жінки-військовослужбовці призначаються на такі основні посади: зв'язку – «телефоніст», «телеграфіст» та інші; тилу – «кухар», «крavecь» та інші; медичні – «фельдшер», «медична сестра» та інші; штабу – «діловод», «відповідальний виконавець», «бухгалтер» тощо.

5 КРОКІВ ДО КОНТРАКТНИКА

Крок 1: Прийти до свого районного військового комісаріату та більш детально дізнатися про військову службу у Збройних силах України. Відвідати військову частину, яка зацікавила, та дізнатися про майбутню службу та обрану спеціальність.

Крок 2: Подати всі необхідні документи.

Крок 3: Пройти медичне обстеження, професійний та психологічний відбір.

Крок 4: Підписати контракт, пройти курс навчання за обраною спеціальністю в військових навчальних центрах.

Крок 5: Прийти до обраного місця служби та пройти військову службу за отриманою спеціальністю.

ПІЛЬГИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-КОНТРАКТНИКІВ

1. Грошове забезпечення

Грошове забезпечення військовослужбовця залежить від займаної посади, військового звання, кваліфікації, терміну проходження військової служби. Наразі грошове забезпечення осіб рядового складу становить від 7000 гривень, сержантського складу – від 8300 гривень і вище.

Раз на рік надається: матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань – у розмірі місячного грошового окладу (якщо є для цього відповідні підтверджуючі документи). Крім того, надається грошова допомога на оздоровлення у разі надання щорічної відпустки, у розмірі місячного грошового забезпечення.

Разом з тим, при переїзді до нового місця військової служби в інший населений пункт, виплачується грошова допомога у розмірі 100% місячного грошового забезпечення на військовослужбовця та 50% місячного грошового забезпечення на кожного члена сім'ї.

2. Отримання житла за рахунок держави

Особи, які проходять військову службу за контрактом і не перебувають у шлюбі, можуть розміщуватися в спеціально пристосованих казармах у військовій частині, а сімейні – у сімейних гуртожитках. Військовослужбовці, які мають вислугу в 20 років і більше, мають право на отримання постійного житла.

3. Інші привілеї

Забезпечення військовослужбовців за контрактом безкоштовними обідами у робочі дні (або, за бажанням, грошовою компенсацією, у розмірі вартості набору продуктів на приготування обіду). Безоплатна медична допомога у військово-медичних закладах охорони здоров'я. Право на санаторно-курортне лікування та відпочинок у санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах і на туристських базах Міністерства оборони України (один раз на рік).

Отримання освіти у вищих навчальних

зкладах (вищих військових навчальних закладах) без відриву від проходження військової служби (за заочною формою навчання).

Право на пенсійне забезпечення, незалежно від віку в тому разі, якщо на день звільнення зі служби вислуга становить 25 років і більше, або за наявності трудового стажу 25 років і більше, з яких не менше ніж 12 календарних років і 6 місяців становить військова служба.

4. Перелік пільг для учасників АТО

Основні пільги учасникам АТО, які надаються відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та Податкового кодексу України, зібрані в списку нижче:

- безоплатне одержання ліків, лікарсь-

- виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності, в розмірі 100% середньої заробітної плати, незалежно від стажу роботи;

- використання чергової щорічної відпустки у зручний час, а також отримання додаткової відпустки із збереженням заробітної плати, строком 14 календарних днів на рік;

- переважне право на залишення на роботі при скороченні чисельності або штату працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці та на працевлаштування, в разі ліквідації підприємства, установи, організації;

- першочергове забезпечення жилою площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов, та першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва, першочерговий ремонт жилих будинків і квартир цих осіб та забезпечення їх паливом;

- одержання позики на будівництво, реконструкцію або капітальний ремонт жилих будинків і підвірних будівель,

- по сплаті податків, зборів, мита та

інших платежів до бюджету, відповідно до податкового та митного законодавства;

- позачергове влаштування до закладів соціального захисту населення, а також обслуговування службами соціального захисту населення вдома;

- учасникам бойових дій надається право на позакурсний вступ до вищих навчальних закладів та переважне право на вступ до професійно-технічних навчальних закладів та на курси для отримання відповідних професій;

- пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується

замість пенсії, підвищуються в розмірі 25% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

- щорічно, до 5 травня, учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога в розмірі, який визначається Кабінетом Міністрів України;

- пільга зі сплати земельного податку.
- не обкладаються військовим збором на період участі в АТО;

- безкоштовне оздоровлення для дітей учасників АТО, підручники, проживання в гуртожитку, соціальні стипендії, повне або часткове навчання за рахунок бюджету, довгострокові кредити на освіту на пільгових умовах, соціальні стипендії;

час проходження військовослужбовцем військової служби в особливий період зараховується в їх вислугу років, стаж роботи,

Бажаючи укласти контракт та пройти військову службу у Збройних Силах України звертатися для співбесіди і подальшого оформлення документів у Турківський районний військовий комісаріат за адресою: м. Турка, вул. С. Стрільців, 9, тел.: 0678334511, 0505444330.

Руслан КОСМАН,
військовий комісар Турківського РВК.

ких засобів, імунобіологічних препаратів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів;

- першочергове безплатне зубопротезування (за винятком протезування з дорогоцінних металів);

- безкоштовне забезпечення санаторно-курортним лікуванням або одержання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування;

- 100% знижка для інвалідів війни та 75% знижка учасникам бойових дій плати за користування житлом (квартплата) та комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами)

- безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів незалежно від відстані та місця проживання;

- щорічне медичне обстеження і диспансеризація із залученням необхідних спеціалістів;

- першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація;

ПРОДАВАТИ АЛКОГОЛЬ НЕПОВНОЛІТНІМ – ЗАБОРОНЕНО!

Турківський районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді звертає увагу підприємців, що у Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (статтею 15³) передбачено заборону щодо продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових та тютюнових виробів особам, які не досягли 18 років.

Продавець пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових або тютюнових виробів зобов'язаний отримати у покупця, який купує пиво (крім безалкогольного), алкогольні напої, слабоалкогольні напої, вина столові або тютюнові вироби, паспорт або інші документи, що підтверджують вік такого покупця, якщо у продавця виникли сумніви щодо досягнення покупцем 18-річного віку.

У разі відмови покупця надати такий документ, продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових або тютюнових виробів такий особі забороняється.

За неправомірні дії передбачена адміністративна відповідальність – за продаж неповнолітнім алкоголю та тютюну до суб'єкта господарювання застосовується штраф у розмірі 6800 грн.

Окрім того, працівника, який безпосередньо продав заборонений товар підліткові, притягують до адміністративної відповідальності, і він також сплачує штраф – від 500 до 1700 грн.

Водночас у такого підприємця анулюється ліцензія на продаж алкогольних та тютюнових виробів.

Тож шановні підприємці! Звертаємося до Вас із проханням неухильно дотримуватися чинного законодавства, не продавати пиво, алкогольні, слабоалкогольні напої та тютюнові вироби дітям, адже кожен з нас відповідає за майбутнє покоління.

У ГРУПАХ ЛІДИРУЮТЬ ГУСНЕ ТА БОРИНЯ

У понеділок, 5 червня, пройшов третій тур чемпіонату Турківщини з футболу. У групі «А» Н.Висоцьке вдома переграло Н.Яблуньку – 3:2, Либохора розійшлася миром з Боберкою – 2:2, а Бітля, на виїзді у Верхній Яблунці, зазнала своєї третьої поразки – 1:2. Команда з Гусного у цей день – відпочивала.

У групі «Б» Вовче вдома не змогло здолати Бориню – 3:8, Присліп без проблем розігрався з Ластівкою – 5:1, а у матчі Явора – Завадівка була зафіксована результативна нічия – 4:4.

Таким чином, після зіграних трьох турів, у групі «А» турнірну таблицю очолює команда з Гусного, в активі якої 6 очок та гра в запасі. З такою ж кількістю очок у спину їй дихають футбольні дружини з В.Яблуньки та Н.Висоцького.

У групі «Б», після третього туру,

одноосібним лідером є боринчани. Здобувши перемоги у всіх поєдинках, вони мають 9 очок. Другу та третю сходинку в таблиці наразі займають Присліп (6 очок) та Явора (4 очка). Щодо аутсайдерів, то команди з Ластівки та Бітлі поки що не здобули жодного очка.

У списку бомбардирів знову лідирує гравець Борині Олег Бабич. У трьох матчах він забив уже 5 м'ячів. За ним розташувались Ігор Осовський з Гусного (4 голи) та Юрій Антонов з Борині (3 голи).

Наступний тур чемпіонату Турківщини пройде у неділю, 11 червня.

P.S. У четвер, 8 червня, в адмінбудинку турківського міського стадіону «Карпати» відбулося засідання федерації футболу Турківщини, на якому розглядали долю незавершеного матчу другого туру між командами Ластівки та Вовчого. Нагадаємо: під час гри ластівчани, недоволені діями центрального арбітра Віктора Пухира, покинули футбольне поле до фінального свистка. Капітан команди з Ластівки подав письмову скаргу до федерації футболу Турківщини, щодо упередженого суддівства.

На своєму засіданні, ФФТ, розглянувши усі деталі, прийняла рішення: за самовільне покидання футбольного поля до фінального свистка призначити команді с. Ластівка технічну поразку – 0:3. Арбітра Віктора Пухира, за власну некомпетентність (суддя не мав протокола гри, а також червоної та жовтої карток), відсторонити від суддівства на 2 поєдинки

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Нововведення у призначенні житлових субсидій

Збільшено норму для житлової субсидії.

Якщо в помешканні проживає одна чи дві особи пенсіонери та/або особи з інвалідністю, соціальна норма житла, за якою їм рахуватиметься розмір субсидій, збільшується з 49 кв.м до 75 кв.м.

Опалювальний період.

Для сім'ї, яка має субсидію на індивідуальне опалення, розрахунок проводиться в опалювальний період з 16 жовтня до 15 квітня включно. Для інших сімей – відповідно до рішень органів місцевого самоврядування або органів виконавчої влади.

Щодо пільг.

Громадянам, які мають пільги на оплату житлово-комунальних послуг і звертаються за субсидією, не нараховуватимуться відповідні пільги на період отримання субсидій.

Сім'ям, які вже мають субсидію, не потрібно повторно подавати документи для продовження субсидії.

Однак, якщо в сім'ї хтось виписався чи приписався, або сім'я орендує помешкання чи одержує субсидію готівкою на дрова – заяву і декларацію

про доходи треба повторно подати.

Житлова субсидія та борг за ЖКП

Якщо сім'я має заборгованість за житлово-комунальні послуги більше ніж 2 місяці – субсидію на наступний термін не продовжують. Однак субсидія може бути продовжена після сплати заборгованості або після укладання договору щодо погашення заборгованості.

Гроші за економію

Якщо сім'я, що має субсидію, економно споживала газ та електроенергію для опалення в опалювальний період – одержить з 1 липня 2017 року за це гроші (близько 700 грн.).

Важливо знати, що протягом 30 днів потрібно повідомити управління соціального захисту населення якщо:

- хтось в сім'ї звільнився або влаштувався на роботу, став пенсіонером;
- якщо хтось в сім'ї придбав товар, на суму більше ніж 50 тисяч гривень;
- сім'я перейшла на індивідуальне опалення чи навпаки.

Богдан БЕГЕЙ,

заступник начальника управління соціального захисту населення Турківської РДА.

Воловецьке КП «Агрошляхбуд», за адресою: с. Ялове, 78 (кар'єр), Воловецький район, Закарпатська область, реалізує пісок, а також щебінь різних фракцій, та надає транспортні послуги. Оплата здійснюється готівковим та безготівковим розрахунком.

За інформацією звертатися за телефонами: 0997294996; 0970633997.

За помірну ціну продається квартира в центрі м. Турка під офіс, магазин чи гуртвню.
Тел.: 0502874934.

Магазин «Метелик» (м. Турка, вул. Міцкевича, 10) : у продажу є купальники і плавки. Знижка – 10% в день народження.

Магазин «Побутова хімія» (м. Турка, вул. Міцкевича, 41 б, 2 поверх): знижка 10% – для готелів і кафе.

Продається дворівнева квартира в центрі міста Турка, на другому поверсі, загальна площа – 76 м кв. З діючим камином, автономним опаленням, незалежною водою, WF, Інтернетом, капітальним ремонтом (можна з меблями). Є два кладових приміщення, велика ванна кімната, гардеробна, балкон, кондиціонер.

За помірну ціну – 28000 у.о. Тел. : 0968285949, 05002058213. Світлана.

**17 червня, субота
з 9.00 до 16.00 год.
ДОРОГО КУПУЄМО
ВОЛОССЯ**

натуральне – від 33 см, сиве, фарбоване та шиньйони – від 45 см.

При здачі волосся від 40 см стрижка оплачується

ГОДИННИКИ

механічні радянські, наручні в жовтих корпусах на запчастини (вибірково).

Адреса: вул. Січових Стрільців, 50, перукарня «Чародійка», м. Турка.

Тел.: (093) 489 45 58.

Державне підприємство «Боринське лісове господарство» запрошує на сезонну роботу лісозаготівельну бригаду для розробки лісосік. Заробітна плата – від 6 тис.грн.

Контактний телефон 050 431 87 79, або 3-42-97

15.06.2017 року в приміщенні Турківського районного відділу ДВС, за адресою: м.Турка, майдан Шевченка, 26,б, буде проводити прийом громадян заступник начальника Головного територіального управління юстиції з питань державної виконавчої служби – начальником Управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Львівській області Ігор Ярославович Вісьтак. **Попередній запис на прийом проводиться в приміщенні Турківського районного відділу ДВС, за адресою: м. Турка, майдан Шевченка, 26,б (другий поверх).**

Центр візової підтримки «Захід Віза» пропонує:

- польська робоча віза, за ціною 2000 грн.;
- воєводська віза (річна) – 370 дол.;
- страхування;
- заповнення анкет;
- безкоштовні вакансії в Польщі.

Адреса: м. Турка, майдан Шевченка, 32 (навпроти кінотеатру).
Тел.: 0965501604, 0991317345.

Кредити готівкою та на товари (ПАТ «ПУМБ»).

Звертатися за адресою: м. Турка, площа Ринок, 17, магазин «Меблі» (під рестораном «Леся»).

Тел.: 0504638422.

Пропоную стінові та перегородні будівельні блоки, стовпчики для огорожі, газоблоки AEROC D300, а також цемент, пісок та щебінь. **Тел.096-8305989.**

Радимо спробувати

Тим, хто страждає від стоматиту, радимо залити склянкою

окропу 1 ст. л. сухого подрібненого липового цвіту, настояти 2 години, процідити й добре полоскати настоєм рот.

Виконуючи процедуру 4-5 разів на день, незабаром забудете про свою проблему.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ВІДСІВ, КЛИНЕЦЬ, КАМІНЬ БУТОВИЙ

**099 748 39 99
063 686 68 11**

ІГОР

ДОСТАВКА АВТОТРАНСПОРТОМ

СПІВЧУВАЄМО

Відділ освіти та профспілкової організація працівників освіти висловлюють щире співчуття директору Жукотинської ЗОШ І-ІІ ст. Івану Омеляновичу Будзу з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття майстрам виробничого навчання – Віктору Богдановичу та Богдану Вікторовичу **Кузьминам** – з приводу тяжкої втрати – смерті **батька та дідуся**.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття керівнику фізичного виховання Юрію Тарасовичу **Сушицькому** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Колектив працівників акушерсько-гінекологічного відділу висловлює щире співчуття молодшій медсестрі Людмилі **Прик** з приводу передчасної смерті **батька** – Валерія Васильовича.

Колектив ДП «Боринське лісове господарство» сумує з приводу смерті майстра лісу Яблунського лісництва Івана Петровича **Попіля** і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Педагогічний колектив та працівники Жукотинської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють щире співчуття директору школи Івану Омеляновичу **Будзу** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Колектив Верхньовисоцької лікарської амбулаторії висловлює щире співчуття медсестрі денного стаціонару Іванні МIRONIVNІ **Чичерській** з приводу тяжкої втрати – смерті **свекра** – Михайла Івановича Чичерського.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2498** Індекс **68486**

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27,

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точністю викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – **Костянтин МАЛЕТИЧ.**

Відповідальна за випуск – **Ольга ТАРАСЕНКО.**

R – матеріали рекламного характеру.